

KÜLÖNFÉLÉK

SZEMÉLYI HÍREK.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter *Nagy Zoltán* m. kir. főerdőtanácsost a szolgálat érdekében áthelyezte Miskolcra Budapestre és szolgálattételre a földművelésügyi minisztériumba osztotta be.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a szolgálat érdekében áthelyezte *Radó Gábor* m. kir. főerdőtanácsost Debrecenből Ungvárra és megbízta a m. kir. erdőigazgatóság főnöki teendőinek ellátásával, és *vitéz Kiss Lajos* m. kir. erdőtanácsost Ungvárról Debrecenbe és megbízta a m. kir. erdőigazgatóság főnöki teendőinek ellátásával, továbbá *Laczkó Béla* m. kir. erdőtanácsost Debrecenből Pécsre és megbízta a m. kir. erdőfelügyelőség vezetésével, végül *dr. Forster Imre* m. kir. erdőtanácsost Debrecenből Nagybányára és *Babos Károly* m. kir. erdőtanácsost Debrecenből Ungvárra, a m. kir. erdőigazgatósághoz.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a szolgálat érdekében *Zsámbor Zsolt Pál* m. kir. erdőtanácsosi címmel felruházott m. kir. főerdőmérnököt áthelyezte Nyíregyházáról Debrecenbe és megbízta a városi erdőgazdaság felügyeleti tisztii teendőinek ellátásával.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a szolgálat érdekében *Lukács Nándor* m. kir. főerdőmérnököt Szegedről Görgey-szentimrére, a m. kir. alerdész-szakiskolához áthelyezte.

Braxatoris Zoltán ny. m. kir. főerdőtanácsos Miskolcon, Hunyadi-utca 34. szám alatt **erdőmérnöki irodát** nyitott.

EMLÉK-FASÍTÁSOK A NAGYBÁNYAI M. KIR. ERDŐIGAZGATÓSÁG KERÜLETÉBEN.

A nagybányai m. kir. erdőigazgatóság a hatáskörébe tartozó összes erdőhivatalok kerületében emlék-ültetéseket végeztetett a Keleti Részek és Észak-Erdély visszatérése feletti nemzeti öröm jeléül.

Nagybánya sz. kir. megyei város erdőhivatala ugyanilyen célból a „Petőfi-tanyá“-n 22 darab símafenyőt ültetett el, Magyarország tragikusan elhunyt nagy miniszterelnökének, *Teleki Pál* grófnak az emlékéért pedig 200 darab verestölgynek egy, a város közelében fekvő, festői völgy megfelelő pontjain való elültetésével örökítette meg.

A követségreméltó példát melegen ajánljuk illetékes erdészeti hatóságaink és magánaradalmaink szíves figyelmébe.

Öntözés és szikjavítás.

A Mérnökpolitikai Társaság május 7-i összejövetelén Schuster Ferenc okl. mérnök foglalkozott a mindig időszerű kérdéssel. Feszült érdeklődéssel kísért előadásának a gondolatmenetét röviden a következőkben vázoljuk:

Magyarország közgazdaságának a földművelés az alapja. A mezőgazdaság virágzásához jó termőtalajra, csapadékra, valamint napfényre és hőre van szükség. Ezeket a tényezőket a magyar medencének a geológiai története és éghajlata befolyásolják. A pannóniai tengerből több száz méter vastag agyag- és homokrétegek rakodtak le és a csaknem tökéletesen sík Alföldön a víznek természetes lefolyása alig van. A csapadék eloszlása rendkívül kedvezőtlen, a tavasz és ősztől nedves, viszont nyáron, mikor a legtöbb nedvességre lenne szükség, nagy a szárazság. Napfény és hő elegendő mennyiségben áll rendelkezésre, hiszen még az ebből a szempontból nagyigényű rizs is megterem a Székesfehérvár és Nyiregyházát összekötő vonaltól délre.

A rossz lefolyás és kedvezőtlen csapadékeloszlás okozza azt, hogy az egyébként jó termőtalaj elromlik és szikések keletkeznek. A centiméterekkel magasabb emelkedésekre hulló csapadék kijöfja és az alacsonyabb területeken lerakja a talajsókat. Szik csak ott keletkezik, ahol lefolyás nincs. Az ilyen területekről tehát csak a talajnak az átátásával, átmosásával és az elszikesítő víz lecsapolásával lehet a káros anyagokat eltávolítani.

A növény szempontjából szintén fontos a csapadék pótlása és a fölös víz elvezetése, tehát a vízzel való helyes gazdálkodás, mert azzal a jó területeken terméstebbletet lehet elérni, a rossz talajt meg tudjuk javítani és a növénytermelés fokozható. Az ország területén 600.000 hold szikes van, amelynek a mezőgazdasági művelésre alkalmassá tétele elsődrendű nemzeti érdek. A vízgazdálkodás gyakorlatilag bevált módjai: 1. az öntözés, 2. a téli és tavaszi visszatartott csapadékkal való gazdálkodás, 3. halastavak létesítése és 4. a rizstermelés.

Az öntözéssel meg lehet oldani az ország szempontjából annyira fontos takarmány kérdését. Kb. 300.000 kat. holdnak csalamádé, lucerna, lóherével való bevetése szükséges. Ez a módszer az enyhébb szikések értékesítésénél jön szóba.

A téli és tavaszi visszatartott csapadékkal való gazdálkodás a közepes minőségű szikések hasznosítási módja és a mézpzásit a természetre legalkalmasabb növény.

A takarmány és mézpzásit legalább 100%-os terménytebbletet ad, ami — az amortizációk, vízhasználati díj, kezelési költségek stb. leszámitásával — legkedvezőtlenebbül számítva is legalább 40 P tebbletjövedelmet jelent.

A rossz szikéseken a halastógazdálkodás a megfelelő művelési ág. Kellő trágyázás és művelés mellett a legrosszabb szikéseken is 40 P jövedelmet hoz holdankint. A halastavak egyúttal víztárolásra is használhatók, viszont a víztároló medencék is berendezhetők halastógazdálkodásra. Magát a művelhetetlen talajt is olyan módon javítja, hogy később esetleg a tógazdaságról át lehet térni mezőgazdasági művelésre.

A rizstermelés szintén a rosszabb, kötöttebb szikések értékesítési módja. Az elérhető 25—30 mázsás terméseredmények a nagyban való eladási árnak a 30 P-jéből feltétlenül busásan meghozzák a hasznot. De rendkívül erős trágyázásra van szükség és csak megfelelő forgótőkénél szabad rizstermeléshez fogni, mert a rizsnek mindent meg kell adni, amit kíván. Vízigénye nagy, de ezt enyhíti a kötött talajban való igen csekély vízvesztés. Egymásután csak három esztendeig szabad rizst termelni,

uána 4—5 évig füves herékkel a talajt pihentetni kell. Az új rizsforgó előtt azonban kapást, pl. kukoricát kell termelni, hogy a rizs legnagyobb ellenségét, a gyomot kipusztítsuk.

Hungaryozta az előadó, hogy általában csakis erős trágyázással és a helyesen megválasztott kémiai és fizikai javításokkal összekötött vízgazdálkodás hozza meg a kívánt eredményt. Ilyen javítási mód a szalmázás, meszezés, digózás, gipszezés.

Maga az állati trágyázás nem okoz majd gondot, mert az öntözés, mint belterjes gazdálkodás, feltétlenül állattartással fog párosulni.

Az előbb említett jövedelmezőségszámítás feltétele, hogy a víz a birtok közelében a gazda rendelkezésére áll a főcsatornáknak. Ezeknek a csatornáknak a létesítését az államnak kell kezdeményeznie. A pénzügyi megoldás leghelyesebb módja, ha a közvetlenül érdekeltékből álló társulatok és az érintett magánosok segélyt és kölcsönt kaphatnak. A törlesztést az első nehézségek leküzdés után kezdenék meg, amikor a gazdaság már jövedelmezővé vált. A nagyszabású terv megvalósításánál fontos lépés az 1937. XII. t.-c., amely 80 millió pengőt biztosított az öntözögazdálkodás bevezetésére.

Hogy a nemzeti vagyonnak milyen fokú emelkedéséről lehet szó, mutatja, hogy az ármentesített területek értéke az 1,1 milliárd pengő beruházásával szemben 6—8 milliárd pengőre emelkedett. A ma holdankint 200 P-nél alig többet érő területek a berendezés után 1500—2000 P-t fognak érni.

Az öntözés bevezetése más irányban is jótékony hatású lesz. Az öntözőfőcsatornákat hajózásra lehet használni, a mezőgazdasági ipar erőteljes fejlődésnek indulhat, utak és kővasutak épülhetnek, 5 holdas telepekkel a telepítést is elő lehet mozdítani, a belterjesebb gazdálkodás a féli munkanélküliséget enyhítené és a nagyobb, időszakosan jelentkező munkanélküliséget kiegyensúlyozná a jól előre elkészített terveknek közmunka keretében való végrehajtásával. *Ugyanilyen lesz a hatása arra a munkanélküliségre, amely a jelenlegi háború befejezése után feltétlenül jelentkezni fog. Ennek az elhárítására már most fel kell készülni!*

Az előadást élénk vita követte, amelynek a során Vér Tibor dr. kiemelte, hogy a nagyon fontos kérdést a Mérnökpolitikai Társaságnak is állandóan napirenden kell tartani.

Levélszokrény.

SZÜKSÉGES HÁT EGYESÜLETÜNK KORSZERŰSÍTÉSE?*

A látszat szerint teljesen felesleges, szükségtelen. Minden úgy van jól, ahogy most van. A látszat ezt mutatja. Hogy azután mi a valóság, az más kérdés.

Félesztendeje már, hogy javaslatom napvilágot látott és kartársaim közül senki se szölt hozzá. Senki azok közül, akiket legjobban érdekel a kérdés. Ez igazság.

Ezzel szemben maga a közgyűlési titkári jelentés is megállapítja azt a tényt, hogy baráti körben és a fehér asztalnál annál több szó esik egyesületünk korszerűsítéséről és az én javaslatomat már túlhaladottnak találják.

Mi hát a magyarázata annak, hogy javaslatomnak olyan gyenge visszhangja támadt?

*) A szerkesztő-bizottság véleménye szerint a további vita nem lenne célravezető, az érdeemben való tárgyalásnak tehát csak egy határozott formába öntött *indítvány* lehet az alapja. (Szerk.)

Az érdeklődés teljes hiánya?

Szó se lehet róla.

A magam részéről a mély hallgatás legfőbb okát abban látom, hogy kartársaim nem mondhatják el véleményüket szívének szerint. Se az állami, se a magán gazdaságokban állók. Nem állhatnak a nagy nyilvánosság elé, mert magyarul mondva, megütik a bokájukat. Saját tapasztalatomból állíthatom ezt.

Javaslatomhoz egyedül egyesületünk ügyvezetője, *Biró Zoltán*¹ szól hozzá. Bírálta általában és részleteiben is a javaslatot és a reformot általában szükségtelennek és helytelennek tartja.

Foglalkozott vele *Fáber György*, a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületének tevékeny igazgatója.²

Szobakerült az 1940. évi szeptember 10-i választmányi gyűlésen,³ végül a titkári jelentés⁴ foglalkozott vele a közgyűlésen.

Mindössze ilyen gyenge érdeklődés mutatkozott javaslatom iránt. Ezek után magam se tudom, érdemes-e a kérdéssel tovább foglalkozni? Ha kizárólag egyéni érdekeimet nézném, határozott nemmel válaszolhatnék. De itt szerintem a közről, karunk érdekeiről, kartársaimról van elsősorban szó. Ezért kötelességemnek tartom, hogy az elhangzott ellenvetésekre röviden válaszoljak, még ha nem is lesz sok eredménye.

Tagadhatatlan, hogy egyesületünket feltétlenül és minél előbb korszerűsíteni kell. És pedig minél előbb, nehogy aztán rólunk — nélkülünk határozzanak sorsunk és jövőnk felől.

A mérnöki readartást korszerűsítik. A javaslat elkészült, rövidesen a törvényhozás elé kerül. Kötelező lesz a kamarai tagság. Mi erdőmérnökök is tagjai leszünk a kamarának, annak egyik szakosztályát fogjuk alkotni. Számarányunknál fogva nagy kisebbségben leszünk a többi szakosztállyal szemben.

A gazdatisztek is mindent elkövetnek a gazdatiszti kamara felállítására érdekében és hogy minden gazdatiszt kötelezőleg tagja legyen a *M. G. O. E.*-nek. És amilyen agilis ügyvezető igazgatójuk van, egész biztosan rövidesen kiverekszik.

A mi kari érdekeinket ezek közül egyik érdekképviselő se képviselheti olyan mértékben, mint az szükséges lenne. Ezért kell a mi öreg, patinás egyesületünket a kor szellemének, a hivatásrendi képviselői rendszernek megfelelően átalakítani. De minél előbb, amíg nem késő.

*

Biró Zoltán válaszából sajnálattal kellett nemcsak nekem, de kartársaimnak is megállapítani, hogy egyáltalában szükségtelennek tartja a korszerűsítést. Cikkemet elsősorban személye ellen irányuló méltatlan, meg nem érdemelt támadásnak vette.

Erről szó se volt. A részünkről tapasztalt és érzett hibákat írtam meg és tettem indítványt azok javítására és kiküszöbölésére, az *evolúció és nem a revolúció szellemében.*

Teljes tudatában vagyok annak is, hogy javaslatom nem tökéletes. De éppen azért kértem mindenki tárgyilagos és szakszerű hozzászólását. Hogy végül aztán a sok hozzászólásból kialakulhasson a végleges, helyes vélemény.

Mi mást vártunk *Biró Zoltántól*, a mérnöki kar első képviselőjétől. Azt, hogy válaszában, az ő legszűkebb atyafiai, az erdőmérnökök felé húz a szíve, azok felé, akiknek nagyobb szükségük van az ő párt-

¹ E. L. 1940: 458. lap.

² E. L. 1940: 542. lap.

³ E. L. 1940: 618. lap.

⁴ E. L. 1941: januári melléklet, közgyűlési jegyzőkönyv.

fogására. Nála jobban senki se ismeri a magyar mérnöki és különösen az erdőmérnöki kar sérelmeit, hozzáteszem: a jogos sérelmeit. Az egész vonalon a háttérbe szorítják az erdőmérnököket.

Cikkével szemben vitázni nem akarok. Nem látom sok értelmét. Ékes szavaival versenyezni nem tudok. Mégis szükségesnek tartom, hogy néhány megállapítására röviden válaszoljak.

Mint már említettem, módosítják a mérnöki rendtartást is, mert 17 év alatt sokat változott a világ. Az akkori, helyesnek gondolt elvek ma már idejüket multák. Haladni kell a korrall, változtatni kell az intézményeken. Az új rendtartás szerint főosztályokat és szakosztályokat alakítanak! Van vallami hasonlatosság ebben a részemről javasolt főosztályokhoz. Tehát nem megvalósíthatatlan dolog! Bár ma már magam is szükségtelennek látom ezt.

Az elnökséget és választmányt a tagok arányszámának megfelelően kell minél előbb összeállítani, hogy a tényleges és valóságos egyensúly az egyesületen belül helyreálljon. Mert ma másként van és pedig az erdőmérnöki kar rovására.

Ha ez az arányosítás a valóságban is megtörtént, akkor kerülhet azután sor az alapszabályok módosítására. Előbb nem.

De beszéljen erről az alábbi statisztika, amit 1940 nyarán állítottam össze a rendelkezésemre bocsátott névjegyzék alapján. Nem száz százalékosan pontos. De nagy eltérések nincsenek benne.

Csoport	A tagok		Az elnökségben és választmányban					
	száma	o/0-a	kellene lennie		van		+ több - kevesebb	
			szám-szerint	o/0-ban	szám-szerint	o/0-ban	szám-szerint	o/0-ban
1. Erdőbirtokosok, természetes személyek	96	9.7	7	11.0	24	37.0	+17	+26.0%
2. Erdőbirtokosok, jogi személyek	94*	9.7	—	—	—	—	—	—
3. Állami és egyéb közületi, tényleges szolgálatban álló erdőmérnökök	362	36.6	26	42.2	9	15.0	-17	-27.2%
4. Állami stb. nyugdíjas erdőmérnökök	9	10.0	7	11.3	17	27.0	+10	+15.7%
5. Magánuradalmi erdőmérnökök	210	21.3	15	23.6	9	15.0	-6	-8.6%
6. Magánuradalmi nyugdíjas erdőmérnökök	25	2.6	2	2.8	3	5.0	+1	+2.2%
7. Magán- és egyéb erdőmérnökök	37	3.8	3	4.2	—	—	-3	-4.2%
8. Egyéb erdészeti alkalmazottak:								
a) Erdőgondnok, főerdész	15	1.5	1	1.7	—	—	-1	-1.7%
b) Alerdész, erdőaltiszt	12	1.2	—	—	—	—	—	—
9. Egyéb foglalkozású tagok	26	2.6	2	2.9	1	1.7	-1	-1.2%
Összesen	986	100	63	100.0	63	100.0		

Ez a statisztika teljes mértékben igazol engem.⁵

* (Ebből: állami erdőhivatal 11, városi 12, uradalmi 48, vállalat 29, egyéb 4.)

⁵ E. L. 416. lap.

Az elnökségben és a választmányban 17 birtokossal és 11 nyugdíjossal van több, mint amennyi a számarányuk. Tehát ennyivel kevesebben vannak a *tényleges szolgálatot* teljesítő erdőmérnökök.

A *jogi személyeket* külön csoportba vettem, mert ezek inkább előfizetői lapunknak, mint valóságos tagjai az egyesületnek. Hiszen se az ügyvédi, se a közjegyzői, se az orvosi kamarának, de még a mérnököknek se lehetnek jogi személyek tagjai. Ha már egy szaknak érdekképviselőtől komolyan beszélünk. Ezzel nem mondom azt, hogy az egyesületünk ne képviselje azok érdekeit is. Sőt! Kötelessége. De elsősorban az erdőmérnökökét képviselje.

A táblázat összeállításánál nagyon érdekes jelenségre jöttem rá. Kik a legteljesebb és legáldozatkészebb tagjai az egyesületnek? A segéderdőmérnökök és gyakornokok. A 190 állami és egyéb közületi erdőmérnökök közül 126-an szolgálnak a legalacsonyabb rangosztályban. Ez 66%. Ha másért nem, ezért kell reformálni egyesületünket. Ne családjanak. Legyenek továbbra is lelkes tagok.

Ami végül a hazuról való, kettős borítékban való titkos szavazást illeti? Nincs semmi nehézség. Nem mi lennénk az elsők ebben, már elegendő tapasztalatot szereztünk más egyesületekben.

Természetesen magam is csak a választás és más rendkívüli fontosságú esetek alkalmával tartom ezt szükségesnek, amikor elegendő idő is áll rendelkezésre. Mint például a mostani kérdésben is. *Szükséges-e egyesületünk korszerűsítése?*

Sokba nem kerül, könnyen megoldható. És hozzászólhat mindenki. Mert abban se vagyok — és azt hiszem nem vagyunk — *Biró Zoltán*mal egy véleményen, hogy a „*megjelenés bizonyosága annak, hogy az illető tag törődik és érdeklődik az egyesülés ügyei iránt...*”⁶ A leghatározottabban tagadom ezt. Ha kartársain anyagi, szolgálati és egyéb viszonyai megengednék, boldogan jelenlennének minden közgyűlésen, kiránduláson és a többi kari megmozdulásban. Megállapítható nagyon könnyen, hogy a közgyűléseken kevés kivétellel mindig ugyanazok az erdőmérnökök vesznek részt.

Biró Zoltán több mint egy évtizedes tapasztalat után legjobban ismeri egyesületi életünk gyegeit, karunk és szakunk sérelmeit, ezért e helyen kérem őt, álljon mozgalmunk élére és vegye ki részét a reformálásban.

Meg kell tárgyilagosan jegyezni, hogy egyik választmányi gyűlésen már szó esett az alapszabályok „*esetleges*” módosításáról.

A decemberi évi rendes közgyűlésen egyedül a titkári jelentés⁷ foglalkozott javaslatommal.

Előzményként még el kell mondanom röviden a következőket.

Köztudomású, hogy kassai közgyűlésünk közbejött — később nagyon örümdetes — események következtében elmaradt. Június 4-i körlevelemben felhívtam a vezetőség figyelmét a gyűlés elhalasztására. Mikor ennek eredménye nem lett, 25 helyre elküldöttem indítványomat, amelyben kértem, hogy legalább a választást vegyék le a közgyűlés napirendjéről. Rövid néhány napon belül közel százán csatlakoztak indítványomhoz. Ebből is láthatja *ügyvezetőnk*, hogy akad azért egy kis érdeklődés is néha-néha. Az események a szerény — e, —f-et igazolták. A közgyűlést el kellett halasztani.

Visszatérve a titkári jelentésre magam is megállapítom azt, hogy kartársaim sokkal erőteljesebb reformokat kívánnak már. Az enyéme

⁶ E. L. 463. lap.

⁷ E. L. 1940. jan.-i melléklet.

fölött átsuhant a legnagyobb úr: az idő. Mert egy teljesen új Európa alakul ki. Olyan ütemben és erővel, hogy mi csak kulloghatunk az események után. A jövő a hivatásrendi szervezeteké. De külön szervezettel a munkaadók, külön szervezettel a munkavállalók részére.

A végleges felszámolástól azonban, amitől titkárunk fél, én nem félek. A magyar erdőgazdaság ma olyan tényezője az országnak, a nemzet életének, hogy azzal számolni kell mindenkinek.

Cikkemmel foglalkozott *Fáber György* a *Gazdatisztek Lapjában* és lapunk hasábjain.⁸ Magától értetődőnek tartom, hogy neki, mint a *Gazdatisztek Egyesülete* ügyvezető igazgatójának mindent el kell követnie, hogy a magánalkalmazásban álló erdőmérnökök közül is minél számosabban lépjenek be egyesületükbe. Hogy miért lépnek be kevesen, arra helyesen megfelelt titkárunk évi jelentésében.⁹ Nincs hozzátenni valóm.

Ezért e helyen csak azokról a bizonyos utolsó mohikánokról, az *ú. n. erdőtisztekről* akarok szólni.

Előre is kijelentem, hogy magam se tudnék szebb, jobb elnevezést találni az erdőtiszt szónál. De keserű a szánk íze, ha a szó lényegét keressük, mi erdőmérnökök.

Mert ki lehetett magánuradalmi „erdőtiszt” a nem kötött birtokon az 1879. évi erdőtörvény jóvoltából?

Gazdája jóvoltából bárki, minden előképzettség, tanulmány és képesítés nélkül. Egyedüli kelléke a feddhetetlen előélet volt. Ismételtem: bárki.

Tudtommal *Fáber György* is hasonló visszasság ellen harcol teljes fegyverzetével. Azért, hogy a nagyobb gazdaságokat kizárólag okleveles gazdák és ne mindenféle szakképzetlen egyének vezessék. Ugyanilyen célokért küzd minden szakma és kar. *A kontárok ellen*. Tehát egy malomban őrölkünk a tevékeny *Fáber Györggyel*. Bár a mi sorainkban is akadna egy hozzá hasonló lelkes harcos.

Ezekre a „kontár” erdőtisztekre gondoltam én, s gondol minden kartársam. Ezek azok a „kihaló mohikánok” az *1935. évi új erdőtörvényünk szerint*.¹⁰ Mert az új törvényünk már nem ismeri az erdőtiszt szót. Nagyon helyesen. Kizárólag az erdőmérnök megnevezést használja, még ha az *Fáber* szerint *esetleg nem is szolgálati jelleget, hanem hivatalt fejez ki*. Bár az én szerény véleményem szerint az erdőmérnök szó képzettségét *je. eni*.

Nem a régi kisebb végzettségűekre gondoltam! Hanem azokra az „erdőtiszt”-ekre, akiknek semmiféle erdészeti szakképzettségük nincsen, s a legtöbb uradalomban törvényellenesen¹¹ mégis ők irányítják az erdőmérnököket. Ez is egyik főoka az „előítélet”-nek¹² az *M. G. O. E.*-vel szemben.

*

Igyekeztem nagyon rövidre fogni válaszomat. A többi már nem az én dolgom. Lelkiismeretem nyugodt, megtettem szakunk, karunk és kartársaim iránti kötelességemet.

Még egy szavam van azokhoz, akik szükségtelennek tartják a mielőbbi reformot.

Lássuk, hogyan is áll a valóságban a dolog.

⁸ E. L. 1940: 542. lap.

⁹ E. L. 1941. jan.-i melléklet.

¹⁰ 1935. IV. t.-c. 309. §.

¹¹ 39. §.

¹² 39. §. (Erdőtörvény.)

Szavaztassuk meg minden tagtársunkat titkosan kettős borítékban, egy megfelelően összeállított bizottság útján. 50 pengőbe se kerül.

Szent a hitem és meggyőződésem, hogy a nagy többség egyesületi életünk igen erőteljes — nem akarom használni a radikális szót — reformálását fogja kívánni. Engem fognak teljes mértékben igazolni.

Közlönyünkben pedig helyet kell adni bárki hozzászólásának, véleményének vagy javaslatának, akár mellette, akár ellene. Azzal a kikötéssel, hogy egy-egy közlemény terjedelme legfeljebb 2–3 oldal lehet. Szóljon hozzá mindenki őszintén és nyíltan. De a vezetőség ne szolgálta ki azokat, akik ismeretlenül kívánnak maradni.

Hogy nem jut hely erre lapunkban? Kell jutnia!

Követni kell a *M. M. É. E.* közlönyének példáját. Negyedévenként egy mellékletben közli majd a szakcikkeket. Nekünk is így kell tennünk. A szakcikkeket és tanulmányokat a mellékletben kell közölni, míg az egyesületünk életét érintő és egyéb cikkeket pedig lapunkban.

A részemről javasolt titkos szavazás igazolai fogja a korszerűsítés feltétlen szükségességét. A közlönyünkben való hozzászólások kijelölik azt az utat, hogyan is kell ezt a reformálást helyesen, a haladás szellemének megfelelően végrehajtani. Ezek után összeülhet a *tagok számarányának megfelelő* szűkebb körű bizottság, amelyik a tervezetet elkészíti az alapszabályok módosítására.

Minél előbb hozzá kell kezdeni ehhez, mert rendkívül hosszú időbe kerül, amíg a tervezet a közgyűlés s végül a belügyminisztérium elé kerülhet jóváhagyás céljából.

Az idő pedig rohan megállíthatatlanul tovább. A magyar erdőszetre, annak munkásaira, az erdőmérnöki és erdőaltiszti karra napról napra súlyosabb feladatok várnak. Ma már szinte megoldhatatlan feladatok. Mert olyan kevesen vagyunk. Fájdalom, az idő engem igazolt. *Ma már elkövetkezett az a helyzet, amit annak idején az erdőmérnök pótlásról írt cikkeimben¹³ megjövendöltem.* Bár ne lett volna igazam.

Ezért fordulok *S. O. S.* kiáltással az illetékesekhez, addig tegyenek megfelelő lépéseket, amíg nem késő. Nehogy ismét igaza legyen az 1940. február hó.

Első fecskének.

NEMZETKÖZI KUTYAKIÁLLÍTÁS.

A Magyar Kutyatenyésztő Egyesületek Országos Szövetsége *folyó évi június hó 1-én* tartja nemzetközi kiállítását a Tattersall fedett csarnokában (a Keleti-pályaudvar mellett). A nevezési határidő: *május hó 26.* Nevezési íveket a Szövetség főtitkáránál (Budapest, IV., Gróf Károlyi-utca 22) lehet igényelni.